

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXIX. ZATURDAG den 20sten MAART 1841. N. 12.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 11 Maart 1841.

NAMENS den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie, wordt ter kennisse van de belanghebbenden gebragt, dat deKoloniale Raad op *Woensdag, den 24 dezer maand, des morgens te* 11 *ure*, in de raadzaal op het Gouvernements huis zal zitting houden tot het aanhooren van en beslissen over de bezwaren *tegen de rekeningen der Contributie tot instandhouding der Schuttery over het loopend jaar* 1841.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 5 Maart 1841.

ALZOO deHeer A. L. S. MULLER zich by rekweste tot den HoogEdel Gestrengen Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft gerigt, met verzoek dat hem vergunning moge verleend worden, om zyne aan den noordelyken oever van het binnenwater van St. Marie gelegene zoutpannen, ten zuiden, door afsluiting van water uitteleggen, en het Bestuur dezer kolonie, alvorens daarop te disponeren, aan de genen, die vermeenen mogten zich met regt tegen opgemeld verzoek te kunnen verzetten, daartoe de gelegenheid wil geven, zoo worden al de genen, die in zoodanig geval verkeeren, by deze opgeroepen om zich uiterlyk binnen den tyd van drie weken, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de Curaçaosche Courant zal zyn geplaatst, in geschrifte, vry van zegel, met overlegging van authentique stukken aan den Heer Gezaghebber dezer kolonie te adresseren. Zullende, na verloop van dien termyn, op het voorschrevene verzoek van den Heer A. L. S. MULLER worden beschikt, zoo als het Bestuur in billykheid zal vermeenen te behooren.

Voorts wordt aan belanghebbenden bekend gemaakt, dat voor dezelven ter Koloniale Secretary dezes eilands ter visie ligt, eene figurative schets of teekening, bevattende de ligging en uitgestrektheid van het afgebakende en opgemetene gedeelte van het binnenwater voormeld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping.

DE ondergeteekende zal op Vrydag, den 26 dezer, des voordenmiddags te 10 ure, ten zynen pakhuize in de Heere Straat No. 28, by publieke opveiling aan den meest biedende doen verkoopen:

Een assortement drooge goederen, Porcelein, Glaswerk, Provisie, Roode wyn in kisten van 12 flesschen, Kalk, Sparren, enz.

Curaçao den 5 Maart 1841.
J. J. POOL.

OPROEPING.

DE ondergeteekende als de eenige erfgename van JAN FREDERIK TAPPER, alhier gewoond en op den 20 December jl. overleden, roept by deze op al degenen, die vermeenen mogten iets te vorderen te hebben tegen den Boedel van gemelden J. F. TAPPER om in den loop dezer maand hunne rekeningen of pretentien, met behoorlyke bewyzen daarvan, by haar inteleveren.

MARIA MAGDALENA LAMBERT.
Curaçao den 1 Maart 1841.

Uittreksels uit londensche Couranten tot den 1sten February.

EGYPTE.

"Alexandrien, 6 *Jan.* Aangaande staatkundige gebeurtenissen in Europa zyn wy hier geheel in het duister, daar wy onze brieven niet ontvangen hebben. Uit Constantinopolen hebben wy berigten tot den 28 December, vermeldende, dat de onderwerping van den Pacha aangenomen is geworden, en dat kapitein Walker komen zoude om de vloot in bezit te nemen, waarna het erfelyke bezit van Egypte aan Mehemet-Ali zoude bekrachtigd worden. Evenwel is hiervan niets officieels uit Constantinopolen ontvangen geworden.

"Alles blyft hier in denzelfden toestand als te voren. De kusten worden steeds in eenen staat van verdediging gehouden.— Er wordt niets meer gesproken over de ontruiming van Syrië. Men weet alleen, dat Ibrahim geschreven heeft, dat wegens den slechten toestand der wegen, het ongunstige weder en andere toevallige oorzaken, zyne terugtogt niet vóór de maand Maart kan plaats hebben. Dientengevolge heerscht er groote bekommering wegens het uitblyven van berigten uit Europa en van officiele berigten uit Constantinopolen."

SPANJE.

Madrid, 22 *January*. Het volgende dekreet om den interest verschuldigd op de buitenlandsche en binnenlandsche geconsolideerde schuld van Spanje te kapitaliseren, verscheen dezen morgen in de *Gazette*.

"Koningin Isabella II. en in haren naam het provisionele Regentschap van het Ryk heeft het volgende besloten :—

"Art. 1. Uit krachte der door het gouvernement by het 5 art. der wet van den 17 April 1840 verleende autorisatie en by het tweede artikel der wet van den 21 January 1840, paragraaf 2, wordt de interest, verschuldigd op de buitenlandsche en binnenlandsche geconsolideerde schuld, voor het half jaar, vóór den 1 January van het loopend jaar, hierby gekapitaliseerd, zullende de daarvoor gegevene bewyzen van dien datum af rente geven tegen 3 pCt. 's jaars, betaalbaar elk half jaar, op den 30 Juny en den 31 December.

"Art. 2. De houders der geconsolideerde schuld zullen hunne coupons ter conversie inleveren, ingevolge de schikkingen en kennisgeving, welke door den Minister van Financien zullen gedaan worden, enz.

"Art. 3. Voor de betaling van den nieuwen interest zullen twee millioenen realen afgezonderd worden van de algemeene staats uitgaven, enz.

"Art. 4, enz.

"Art. 5. Het gouvernement zal tevens in de eerste zitting van de Cortes een ontwerp van wet indienen, bevattende een voorstel om de gansche geconsolideerde schuld, welke in het laatst van 1842 vervallen zal, op dezelfde voorwaarden te kapitaliseren, in geval het gouvernement op dat tydstip de schuld met geld niet zal kunnen betalen.

"Art. 6. De interest zal beginnen te loopen van den 1 January d. j. wanneer de conversie van de schuld gevorderd wordt vóór den 30 Juny aanstaande; en de genen, die na deze dagteekening tot den 1 December aanstaande de conversie niet gevorderd hebben, zullen voor het eerste half jaar geen interest ontvangen, en naar dezelfde maatstaf zal het verder uitstel berekend worden.

"Hertog De la Victoria.

"Madrid, 21 January 1841."

Dekreet ter verkooping van de goederen der wereldlyke geestelykheid :—

"Koningin Isabella II, en in haren naam het provisionele regentschap van het Ryk, besluit als volgt :—

"Eerste en eenig artikel. De Minister van Financien zal in de vergadering van de aanstaande Cortes een ontwerp van wet indienen, bevattende de volgende bepalingen :—

"1. De herstelling van het 2de artikel der wet van den 29 July 1837, ter toeeigening der eigendommen van de wereldlyke geestelykheid tot gebruik van den staat.

"2. De administratie van gemelde eigendommen door de beambten van het departement van financien, de schatting en de aankondiging van het verkoop derzelven gelykvormig met de gemaakte schikkingen en bepaalde voorwaarden by het dekreet van den 19 February 1836 en de instructie van den 1 Maart van hetzelfde jaar.

"3. De betaling der koopschat van die goederen is bepaald als volgt :—Na het sluiten van de koop van het gansche bedrag, 4 pct. in kontanten, 10 pct. in geconsolideerde schuld, binnenlandsche of buitenlandsche of, des verkiezende in 4 pcts., en 10 pct. in coupons, waarvan de tyd van betaling verstreken is, hetzy van de gekapitaliseerde schuld of niet; moetende de koopers by het sluiten van de koop zich tot het volgende verbinden :—1. te betalen 'sjaarlyks 4 pct. in contanten, 10 pct. in geconsolideerde schuld en 10 pct. in vervallene coupons van de gekapitaliseerde schuld of anderzins; 2. te betalen op dezelfde wyze in het tweede jaar 4 pct. in gereed geld, 10 pct. in geconsolideerde schuld en 10 pct. in coupons; 3. te betalen in het derde jaar wederom 4 pct. in gereed geld, 10 pct. in geconsolideerde schuld en 10 pct. in coupons, zoo dat in het geheel na het sluiten van de koop betaald moeten worden 16 pct. in gereed geld, 40 pct. in geconsolideerde schuld en 44 pct. in coupons, al of niet van de gekapitaliseerde schuld.

"4. Het gouvernement de bevoegdheid te geven om toetestaan als een algemeene regel aan de koopers om in het derde jaar 24 pCt. van de koopschat in papieren van de geconsolideerde schuld te betalen.

"5. Om by het doen der betaling en in

tegenwoordigheid der koopers de papieren van de in betaling gegevene publieke schuld onbruikbaar te maken ten einde dezelven naderhand te vernielen.

"6. De vrystelling voor de vier eerste jaren der betaling van de belasting genaamd de *alcabala*, gelyk thans het geval is met de op dergelyke voorwaarden gekochte eigendommen, zoo dat de overdragt van zoodanig eigendom gedurende dat tydvak niet onderworpen zal zyn aan eenige belasting.

"7. Te besteden tot onderhoud van de geestelykheid en de openbare eeredienst de opbrengst van dergelyke goederen zoo lang als dezelven onverkocht blyven.

"Hertog DE LA VICTORIA.

"Madrid, 21 January 1841."

Naar luid van brieven uit Lissabon tot den 24 January was het geschil tusschen Spanje en Portugal over de vaart op de Douro op het punt om spoedig en voldoenend vereffend te worden. Het antwoord op het ultimatum van het spaansche gouvernement moest op den 31 January te Madrid ingeleverd worden. Op den 18 January waren reeds de voorstellen ter in uitvoerbrenging van de overeenkomst aangaande de vaart op de Douro in den Senaat gebragt, na dat dezelven in de kamer der gedeputeerden waren doorgegaan. Als naar gewoonte werden de voorstellen aan eene commissie tot onderzoek opgedragen. Daar echter verscheidene leden van de oppositie party zich afwezig gehouden hebben en er geen genoegzaam getal leden tegenwoordig was om deze vergadering voltallig te maken, zoo kon de Senaat geene zitting houden voor den 21, by de aankomst van verscheidene senateurs, die het gouvernement van Coimbra en andere plaatsen van het noorden had laten komen.

Het rapport van de commissie bevat eene goedkeuring der voorgestelde maatregels, zonder de minste verandering er in te maken; hetzelve werd op dien dag voorgelezen en ter druk gezonden, met voorstel om op den 23 een begin te maken met de beraadslagingen, toen de Heer Magahaels het verzoek deed om zoo spoedig mogelyk met de beeindiging der zaak te maken. De oppositie zal zoo veel mogelyk het doorgaan van de voorstellen in den Senaat tegenwerken; doch er bestond weinig twyfel, dat dezelven zonder eenige verandering zullen doorgaan en de bekrachtiging van de koningin erlangen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 19 Maart 1841.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 27 dezer als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 19¾ Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Publieke Verkooping van *Bonairisch Brazilie hout*

OP Maandag, den 22 dezer, des morgens te 9 ure, vóór het Waag gebouw, als: meer of min 115 Tonnen te Curaçao aanwezig.
" " " 62 " te Bonaire voorhanden.

Curaçao den 18 Maart 1841.
De Administrateur der Financien,
J. PH. BOSCH.

LOS que se subscriben siguiendo el Circular del Supremo Govierno de esta Provincia No. 202, fecha 9 Marzo 1834, participan á sus amigos que celebraron su Himeneo el dia Miercoles 17 del actual, segun el rito de sus creencias e instituciones rabinicas.

Coro 18 Marzo 1841.
D. C. HENRIQUEZ.
ESTER A. D. LIMA.
Como asesor,
JB. DELVALLE.
Testigos,
JOS. CURIEL.
ABM. SENIOR Jr.

DIED at the house of Mr. M. FROIS, on Friday the 12th inst., Mr. HENRY T. OTIS, of Scituate Massachusets, aged 27 years.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
MAART 1841.

V. M. Zondag den 7 te 9 u. 1 m. 's morgens.
L. K. Zondag den 14 te 9 u. 43 m. 's avonds.
N. M. Maandag den 22 te 10 u. 0 m. 's avonds.
E. K. Maandag den 29 te 10 u. 23 m. 's avonds.

Sedert onze laatste hebben wy onze Londensche Couranten tot en met den 1 February ontvangen, uit dewelke wy uittreksels voor dit nummer gemaakt hebben.

Naar luid van de St. Thomas Courant van den 6 dezer is de Heer JAMES MC QUEEN, de groote voorstaander der belangen van de kolonien, en die de plaatsen bezoekt, waar de stoompaketten moeten aandoen, te Barbados aangekomen. De Heer MC QUEEN was te Demerary, alwaar ter zyner eere, op den 27 January jl. een publiek diner is gegeven geworden, by welke gelegenheid ZEd. in antwoord van een toast in eene aanspraak te kennen gaf, dat met de stoompakket vaart op den 21 October aanstaande, de verjaring van het zeegevecht by Trafalgar, een begin zal gemaakt worden.

In de *Evening Chronicle* van den 27 January wordt gemeld, dat de bepalingen van het handels traktaat tusschen Frankryk en Nederland thans bekend zyn. Frankryk zal by dit traktaat koloniale producten op den Rhyn ontvangen. Deze bepaling is gunstig voor de manufacturen van den Elzas, als ook voor de verbruikers van koffy en zuiker, doch zeer nadeelig voor Havre. De regten op hollandsche kaas is in Frankryk verminderd, en in Holland zyn de regten op fransche porceleinen, papier behangsels, messenmakerswerk, zyde stoffen, kanten en zyde op de helfte verminderd. De regten op fransche wynen en brandewyn zyn afgenomen. Men zegt, dat dit de voordeeligste concessie is.

Er hebben in eenige kantons van Zwitserland wederom onlusten plaats gehad, en dat wel wegens de godsdienst. De hooge raad van deze kantons had besluiten genomen, waarby het onderwys der jeugd aan de geestelykheid onttrokken wordt en geheel aan het burgerlyke bestuur wordt onderworpen. Dit gaf zoo wel ontevredenheid onder de Katolyken als onder de Protestanten. De geestelykheid van beide hield gaarne voor zich het bestuur over de nationale opvoeding. In het kanton Argau raakte een gedeelte der bevolking in opstand, door de kloostergeestelykheid opgeruid; doch de regering behaalde de overwinning, en de opstandelingen werden verslagen. Hierna kwam er een besluit van wege den hoogen raad van dit kanton, die alle kloosters ophief en derzelver eigendom als nationaal verklaarde. Tegen dit besluit hebben de oostenryksche en pausselyke ambassadeurs in Zwitserland geprotesteerd.

Er hebben in de beide kamers van het engelsche parlement debatten plaats gehad wegens de interventie van het engelsche ministerie in de oostersche zaak. Vele redenaars hebben betoogd, dat de handels omzet in Syriën, gedurende den tyd dat de Pacha dit gewest in bezit had, veel grooter was dan onder den Sultan; en tevens dat eerst onder den Pacha de Christenen gelyke vryheden hebben verkregen met de Muzelmannen. De ministers hebben deze daadzaken niet kunnen weerleggen, maar alleen betoogd, dat het belang van Engeland het vereischte, dat de Pacha ten onder werd gebragt.

Het blykt verder uit de verhandelingen, dat Rusland in den aanvang niet wilde instemmen om geweldige maatregelen tegen den Pacha te nemen; dat het russische hof eensklaps en onverwacht van staatkunde is veranderd, en zelfs in de dwangmiddelen tegen den Pacha heeft voorgesteld.

Een der sprekers zeide, dat de vrees voor eene vredebreuk met Frankryk groot was in Engeland; dat als Louis Philippe niet had toegegeven, het gouvernement van alle zyden verzoekschriften zoude ontvangen hebben voor het behoud van den vrede. Dit ten minste is zeker, dat het engelsche ministerie nimmer het traktaat van den 15 July zouden gesloten hebben, indien het niet zeker was geweest van de gevoelens van Louis Philippe, die den vrede wilde behouden, het moge kosten wat het wilde.

Hoe wel de koning van Frankryk alle hoon en verguissing geduldig heeft verdragen, zoo is de fransche natie nog niet bevredigd, en de oorlogsgezinde party bleef er nog altyd woelen.

De liberalen in Spanje hebben thans de handen ruim, beter naar hunnen zin konden zy het niet treffen, sy worden door geen koninklyk gezag meer tegen gehouden, en gebruik makende van de minderjarigheid van de koningin, bewerken zy alle veranderingen, die zy goedvinden: want wanneer Isabella de tweede eenmaal in het bewind komt, dan zal zy zekerlyk zich tot de *conservative* of behoudende party voegen, zoo als byna alle andere monarchen van Europa doen.

Thans heeft het regentschap ook een besluit genomen, waarby in werking wordt gesteld de wet, die het eigendom der wereldlyke geestelykheid ter beschikking van de regering stelt, zoo dat nu niet alleen alle goederen van de kloostergeestelykheid, maar ook die der kerken staan verkocht te worden, en de geestelykheid, ook van de tienden verstoken zynde, geheel afhankelyk wordt van het wereldlyk bestuur. Ook zyn de voorregten der baskische provintien zoodanig ingekort, dat dezelven slechts nog in naam bestaan, welke ook weldra zal ophouden.

Als men vergelykt den staat van rust, die Spanje thans geniet onder het regentschap met dien van onrust en woeling onder het bestuur van koningin Cristina, dan moet men besluiten, dat de massa der natie deze veranderingen of hervormingen goedkeurt.

De koningin Cristina bevindt zich te Rome en heeft eene audientie by den Paus gehad; zekerlyk zal zy Z. H. betuigd hebben, dat zy alle hare krachten heeft ingespannen om de voorregten van de kerk te behouden en dit niet kunnende doen, de regering heeft nedergelegd.

Zoo als het den lezer bekend is, hebben de Engelschen Nieuw Holland op drie punten gekoloniseerd. Er is eene nederzetting

in het noorden, aan de Zwanen rivier, deze dient tot paarden fokkery voor de ruitery in Indostan; vervolgens de strafkolonie op de oostkust. De bannelingen door op de Indianen even als op wilde dieren te schieten, hebben alle vertrouwen by hun uitgeroeid en hen nog woester en boosaardiger gemaakt, dan zy te voren waren. Het is om die reden, dat het engelsche bestuur van de strafkolonie in van Diemensland, de Indianen, over dit eiland verspreid, heeft doen opvangen en naar een ander eiland overgebragt. In de nederzetting op de westkust vanNieuwHolland worden slechts menschen toegelaten, die bewyzen hebben van goed gedrag, ten einde hier voor te komen die akelige tooneelen van moord en wraakzucht jegens de Indianen, welke op de oostkust hebben plaats gehad, waardoor hun vertrouwen gewonnen en zy bekend worden met de voordeelen der beschaving.

Onlangs werden er in Nieuw Holland twee Indianen ter galge veroordeeld, wegens het plunderen eener afgelegene woning en het vermoorden van den eigenaar. Ten einde indruk op hunne stamgenooten te maken, zoo werden de beide veroordeelden, op eene kar gezeten, vergezeld van een sterk militaire eskorte, eene uitgestrekte landstreek rond gevoerd; er werden van tyd tot tyd eenige Indianen veroorloofd om met de veroordeelden te spreken; als dan zag men op hun gelaat, aan de spieren van het aangezigt, dat de wraak in hun binnenste siedende was, en dikwyls waren hunne lansen tegen het eskorte gerigt; maar zy kennen het uitwerksel der vuurwapenen en weerhielden zich. De inhoud van hunne gesprekken moest geweest zyn, dat zy vermeenden regt te hebben een moord te begaan, aan hen, die uit verre landen zyn gekomen om bezit te nemen van den erfgrond hunner vaderen. Op de hoogten, waar het eskorte voorby trok, hadden de Indianen oorlogs vuren ontstoken en hieven zy een krygsgeschreeuw aan; doch de aanval werd niet gedaan uit vrees voor de vuurwapens. Eindelyk was men aan de strafplaats gekomen, en het schavot werd beklommen. Het gezigt der galg verwekte by de veroordeelden den grootsten angst; zy smeekten om alleen maar gegeeseld te mogen worden, beloovende het nimmer meer te zullen doen; dit geweigerd zynde, verzochten zy om met eene indiaansche lans dood gestoken te worden, en eindelyk om den kogel, want de galg was eene al te schandelyke doodstraf; toen alle aanzoeken afgeslagen waren, zeide de een tot den andere: "kom maar op, het is niets; weldra komen wy als een blank man in het leven terug."

Uit dit gezegde schynt dan te blyken, dat zy aan een voortleven na den dood gelooven; doch niet dat zy naar eene andere wereld overgaan, maar op deze wereld zelve onder eenen anderen vorm of eene andere gedaante terug verschynen. Doordien zy dan wenschten terug te komen als een Europeër of blanke, zoo blykt hieruit, dat zy de blanken vermogender en bygevolg gelukkiger achten dan zy zelven zyn.

Eenige byzonderheden aangaande den opstand in Nieuw Grenada.

Het was den Generaal Carmona gemakkelyk de zeeplaatsen St. Martha en Cartagena in opstand te brengen door te betoogen, dat zy dwaasselyk handelden door het kapitaal, dat jaarlyks aan inkomende regten geind werd, naar de hoofdstad optezenden, terwyl deze steden, souvereine staten zynde, even als Hamburg en Lubek, dit kapitaal voor haar eigen voordeel konden gebruiken. Ware Carmona in Nederland, dan zoude hy diezelfde gronden hebben om de koopsteden Amsterdam en Rotterdam te betogen, dat zy beter zouden doen de gelden door de tolkantoren geind, niet naar den Haag, als residentie stad, optezenden, maar dezelven voor zich zelven te behouden; doch hy zou de Amsterdammers en Rotterdammers niet zoo ligtelyk overhalen als hy de Samaritanen en Cartageniensers heeft gedaan. Deze verklaarden zich tot souvereine staten en de geestdrift van de federatie was in den aanvang zeer groot. De jongelingschap nam de wapenen op om de hoofdstad te dwingen de souvereiniteit dezer staten te erkennen.

Aan de provintie St. Martha werd de naam van *Manzanares* gegeven, en het was den ingezetenen even zoo nieuw als bevallig den naam van *Granadinos* te verwisselen met dien van *Manzanareños*, als het was in 1795 aan die van Nederland den naam van *Hollander* in dien van *Bataaf* te veranderen. Wanneer de schildwacht des nachts de aankomende toeriep: *quien viva!* dan was het antwoord: *Manzanareño!*

Te Bogota was de geestdrift onder de jongelingschap even groot geweest om de wapens optevatten ter handhaving van het gouvernement, als het te St. Martha was. By het uittrekken der schuttery werd dezelve door de dames van de balkons aangemoedigd en met bloemen bestrooid.— Toen de president van den Ecuator het gouvernement van Bogota te hulp kwam, kon er geen twyfel overblyven of de overwinning zoude aan de zyde van het gouvernement zyn. Flores had in dienst genomen alle europeers, die ten tyde van den omwentelings oorlog in het leger van Columbia gediend hadden. Dit was eene zeer gezonde staatkunde: want op deze lieden kon hy staat maken; ook waren zy zeer geoefend in een langdurigen stryd.— Obando werddientengevolge verslagen, en Flores keerde naar Quito terug.

Toen de tyding van den nederlaag van Obando en Gonzales te Ocaña aankwam, zagen de federalisten wel in, dat het geen pleizier togtje naar Bogota was, dat zy deden, maar dat zy te stryden hadden op leven en dood. Zy verloren hunne geestdrift, en van de 1200 man, die Carmona uit de zeesteden had mede gebragt, deserteerden er 600 en keerden naar hunne haardsteden terug. Carmona dacht een einde aan deze desertie te maken door eenige deserteurs te laten doodschieten; doch daar deze van goede huize waren, verwektte dit doodschieten te St. Martha eene groote verbittering. Hierby kwam, dat Carmona een Venezolaan is, en dat er als nog eene oude antipathie bestaat tusschen de Venezolanen en Grenadianen, uit den tyd van Columbia afkomstig, byna even zoo groot als de antipathie tusschen de Hollanders en Belgen. Dit alles te zamen bewerkte, dat de kreet van "leve Carmona!" veranderd werd in dien van "weg met den tiran!"

De zaken stonden zeer ongunstig voor de federatie, toen eene militaire flater van Borrero de kans weer deed kentelen.— Borrero was met een korps van 600 man Centralisten in alle overyling de provintie Antioquia binnen getrokken, zonder de strydkrachten van zyne tegenpartij in acht te nemen; hy viel met dit korps in de strikken, die de bekwame Generaal Cordua hem had gespannen; en zyne gansche magt werd gedood of gevangen gemaakt. Dit onvoorzien geluk beurde den moed der federalisten weer op. Er werd met Carmona eene schikking gemaakt, de gedeserteerde jongelingschap van St. Martha zou de wapenen weer opnemen, doch als depôt in deze stad verblyven.

Ondertusschen is het landvolk geprest geworden en naar Ocaña opgezonden; een gedeelte van hetzelve heeft zich verscholen of is in het gebergte gevlugt, zoo dat het rype graan niet kon ingeoogst worden, maar op het veld stond te bederven. Ook staat de handel stil, en er ligt voor een aanmerkelyk kapitaal aan koopgoederen in de zeesteden, doch dezelven kunnen niet naar het binnenland gevoerd worden.

Behalve de burgeroorlog, was Carthagena ook nog bezocht met twee andere landplagen, namelyk: de rotkoorts en de kinderpokken. Dagelyks werd ten gevolge dezer epedemie een groot getal lyken ten grave gebragt; en vele jonge dames, die te voren schoonheden waren, zag men door de kinderpokken jammerlyk misvormd.— Dagelyks zag men processies langs de straten om des hemels bystand aftesmeken ter afwering dezer bezoekingen.

Door de wanorde in de regering waren er ook volstrekt geene maatregelen genomen om deze epedemien te stuiten. In elk ander land zoude van wege de regering de volksklasse gedwongen worden hunne kinderen te laten vaccineren; doch de haat der partyschap gaf het bestuur hier werk genoeg. Carthagena heeft daarenboven nog die hooge dikke muren behouden uit de spaansche tyden, die de stad bedompt maken en den vryen doortogt van den wind weerhouden. De meest welvarende ingezetenen waren daarom ook sedert eenigen tyd begonnen zich in eene voorstad neer te zetten.

Gemakkelyk en onfeilbaar middel tegen de Kinderziekte.

Door eene vriendelyke hand is ons het volgende stuk ter mededeeling toegezonden. Hetzelve is uit eene Courant van Carthagena getrokken.

Te Guatemala, alwaar de kinderziekte dikwyls eene schrikkelyke verwoesting aanrigt, heeft zeker geestelyke met name Manuel Zacarias Velasquez waargenomen, dat het wormkruid (Herba Tanaceti *of* Tanacetum Vulgare), alhier bekend onder den naam van *Yerba Sagrada*, een heilzaam middel is tegen de verschrikkelyke kinderziekte. Hy en vele andere menschenvrienden hebben tallooze menschen uit den dood daarmede gered.

Het wormkruid (Espasote *of* Yerba Santa) zegt hy, is bekend niet alleen als een uitnemend antispasmodic middel, maar als een zacht afzettend middel, hetwelk de scherpe vochten uit het bloed opneemt en dezelven door den stoelgang uitwerpt. Het is het zekerste middel tegen de kinderziekte; hetzelve maakt een der voornaamste bestanddeelen uit van het middel van Morison; aan de patienten van de kinderziekte wordt het op de volgende wyze toegediend:

Zoodra de pokken beginnen uittekomen moet de zieke uit den togt gehouden worden, en op welk tydstip ook, moet men hem een glas getrokken wormkruid toedienen, het zy warm of laauw, of als de kil maar afgenomen is; in het vleeschnat, dat hy gebruikt, moeten er eenige takjes in gekookt worden; wanneer hy zeker drank *Atole* genaamd gebruikt, moet de drank van hetzelfde kruid gemaakt worden; en hy moet by voortduring zoo veel van het getrokken wormkruid drinken, tot dat hy door den stoelgang de scherpe vochten kwyt raakt, de pokken verdwynen en de koorts afneemt. Men kan onder de voeten, om de pyn te stillen, fomentatie van hetzelfde water bezigen.

Hy zegt ten besluite, dat door dit eenvoudig middel duizenden van menschen in het leven behouden zyn.

Aan een Fransch dagblad ontleenen wy de volgende redenering over de veroordeeling van Mevr. Laffarge.

Men heeft eene vrouw veroordeeld, en eene gansche natie heeft met angstvalligheid de debatten van het groote regterlyke tooneelspel gevolgd, waarin die vrouw zulk eene vreeselyke rol vervult. Er is welligt niemand, die niet iederen dag met ongeduld zyne courant heeft te gemoet gezien, om den gang van dat langdurende proces te volgen en den uitslag der laatste zitting te vernemen. De misdaad, welke deze rampzalige vrouw met afgryzen van zich wyst, is eene der verfoeyelykste, die in onze regterlyke jaarboeken staan opgeteekend; ook gevoelt het volk, als het ware uit instinkt, eene rilling, wanneer eene gruweldaad van dezen aard voor deszelfs regters wordt behandeld.

Helaas! aan het bestaan van vergif valt niet meer te twyfelen; eenen tyd lang had men gehoopt, dat er geene misdaad was gepleegd, maar ten laatste hebben ook de vorsten der kunst het lyk onderzocht, en daarna zyn zy komen beëedigen, dat het lyk dat van eenen vermoorden was. Verslagenheid voor de advokaten, die de beschuldigde met edele overtuiging verdedigden; verslagenheid voor de maatschappy, die reeds juichte over den uitslag van eene eerste expertise. Er heeft vergiftiging plaats gehad; verschrikkelyke verklaring, die door de wetenschap te midden van het ontstelde auditorium werd uitgebragt. Deze doolhof van misdaad, deze vloed en ebbe van strydige gevoelens, deze algemeene angstvalligheid, alles wordt in deze woorden zamengevat: er heeft vergiftiging plaats gevonden!

Laffarge genoot eene voortreffelyke gezondheid; zyn dood gaat van geweldadige omstandigheden vergezeld. Zyne vrouw bereidt zelve al hetgeen hy gedurende zyne ziekte gebruikt; het was van haren kant teedere zorg, of volvoering van misdadige oogmerken. Maria Capelle beminde dus haren echtgenoot niet! Zy beminde hem niet; zy gevoelde een diepen afkeer voor hem, blykbaar uit dien zonderlingen brief, welken zy op den avond der huwelyksvoltrekking aan hem heeft geschreven. Hare teederheid moet schynheiligheid zyn geweest, want de door Laffarge by haar verwekte sterke afkeer kan onmogelyk zoo snel in de teederste liefde veranderen.— Waarom dus die geveinsde zorgzaamheid, die aanhoudende glimlach, en vooral waarom die buitengewone zorg om in al de spyzen van den zieken gom te mengen?— Waarom altyd dat rottenkruid in eene doos, en duizend andere byzonderheden, welke men bewyzen kan noemen? Ik kan dus begrypen, dat, toen de eerste esperten kwamen verklaren: "wy hebben geen vergif gevonden", men zich moest verwonderen, maar ook nog moest twyfelen; en nadat Orfila uitriep: "ik heb vergif in het lyk gezien", moet men, helaas, zeggen, dat geen twyfel meer overblyft.

Reeds had de ridderlyke geest der jeugd en van het journalismus over Mad. Laffarge eenen sluijer van belangstelling en onschuld geworpen. Zy is schoon, bezit talenten, heeft opvoeding. Dit is meer dan noodig om voor haar een groot aantal onbezonnen verdedigers te vinden. Thans nog willen velen haar verdedigen, misschien ondanks hunne geheime overtuiging, ondanks hun geweten, welks stem zy trachten te smoren. En wanneer zy haar gebukt op de bank der schande, bleek van ziekte en zeker ook van wroeging zien, roepen velen, van medelyden bewogen, uit: die pyniging is te hard voor eene arme vrouw! o ja! zy boet hard voor hare wandaad te midden van den vreeselyken angst, die hare ziel beknelt; door die met hoop en schrik vermengde onzekerheid; door de schande van zich naar de schandpaal der eerloosheid te zien slepen, zy zoo welgeboren, zoo vol poëzy, zy die door eene noodlottige overspanning der hartstogten in het verderf gestort is! O ja! wel moet zy lyden, en ieder moet haar beklagen. Maar bovenal moeten wy regtvaardig wezen; heeft men niet te wreken het lyden der arme moeder van Laffarge, die ongelukkige, die haren zoon in wreede stuiptrekkingen heeft zien wegsterven en thans aan de voeten der regters kermt; heeft men niet de tranen te droogen van dat gansche gezin, voortaan in ongeluk en wanhoop gedompeld? De geregtigheid, onzer aller moeder, die gezworen heeft ons allen te beschermen, ons allen in gelykheid te ontvangen, heeft dat lange sterfuur des slagtoffers, die stuiptrekkingen, die ligchamelyke en zedelyke folteringen te wreken. Herinneren wy ons, dat de stervende Laffarge reeds verdenkingen opgevat had, en dat deze gedachte hem meer dan alles heeft moeten pynigen. Zoo jong te sterven, zyne moeder, zyne vrienden te verlaten, te sterven door de hand van haar, welke hy bemint en welke met den glimlach op de lippen zich voor zyne sponde durft vertoonen, terwyl zy hem den noodlottigen drank aanbiedt! O! hoe laag en diep gezonken moest deze vrouw zyn, om aldus hare misdadige ziel te vermommen!

Het engelsche dagblad de *Examiner* sprekende over de moeijelykheden, waarin de minister THIERS zich zelf gewikkeld heeft, vergeleek zynen gevaarvollen toestand by dien van zekeren chineschen mandaryn, die, in groote drift geraakt zynde, gedood werd door de slagen van zynen staart, veroorzaakt door de hevige bewegingen van zyn eigen hoofd.

De beroemde tooneelspeler DEVRIENT kwam op eene zyner kunstreizen door een saksisch dorpje, alwaar hy, uit hoofde van het invallen van den nacht, moest vertoeven. Hy had de gewoonte om, ook in het minst beteekenend oord, alwaar hy niet bekend was, te onderzoeken, of er ook iets bezienwaardigs of zonderlings bestond.— Vruchteloos zouden echter thans zyne nasporingen zyn geweest, ware er niet juist in het dorp een klein marionettenspel aangekomen, werwaarts een groot gedeelte der bewoners zich begaven. Ook DEVRIENT bleef niet in gebreke daar heen te gaan.— De vrouw van den eigenaar zat achter een klein tafeltje aan den ingang van het spel en ontving de entrée-gelden. DEVRIENT wierp eenen daalder neder. De vrouw, door een zoo groot stuk zilvergeld verschrikt, ziet verbaasd naar den binnengetredene, en roept uit: "Och! myneer, wanneer ik my niet bedrieg, zyt gy de heer DEVRIENT."—"Gy hebt gelyk, mevrouw."— "Nu dat is regt goed, dat gy ons toch eens komt bezoeken, maar steek uwen daalder weder by u: collega's moeten geen geld van elkander aannemen."

Een ledigglooper ontmoettte op zynen weg eenen statelyken trein. Hy dacht by zich zelven: "Zeker gaan deze ten feest," en hy voegde zich schaamteloos in den rei. Het waren poëten, die den Kalif hunne opwachting gingen maken. In zyne tegenwoordigheid toegelaten, droeg elk hunner, naar den regel af, zyne verzen voor, ontving eene vorstelyke belooning en vertrok, zoodat eindelyk de indringer alleen over bleef.

"Treed voorwaarts," zeiden de lyfwachten van den Kalif, "en draag uwe verzen voor."

"Ik ben geen poëet," zeide hy.

"Wie zyt gy dan?"

"Ik ben," antwoordde hy, "een der *doolenden*, van welke de Koran spreekt: *En de doolenden volgen de voetstappen der poëten* (Koran, Sura XXVI, v. 224.)"

Ook hy werd vorstelyk begiftigd.

De dochter van den beroemden WILBERFORCE, die de afschaffing van den slavenhandel bewerkte, werd eens door eene geestdriftige volksmenigte naar hare woning geleid, onder het gewone geroep: *Miss* WILBERFORCE *for ever*, letterlyk vertaald: mejuffer WILBERFORCE voor altyd. Aan de deur harer woning gekomen, groette zy het volk, doch zeide: "zoo gy het wel met my meent, dan *niet* voor altyd *Miss* WILBERFORCE."

Een vrolyk doctor in de regten ontmoette eens eenen doctor in de geneeskunde. "Ha, collega," zeide hy, "daar kwam my juist iets in de gedachte. Welk onderscheid zou er toch wel tusschen ons beider doctorschap bestaan?"

"Een hemelsbreed onderscheid," antwoorde de andere, "gy houdt van lange, en ik van korte processen." "En" voegde de vrager er by, "als myne patienten het verliezen, schreeuwen zy moord en brand, maar de uwe verroeren zich niet eens.

Na de overstrooming te *Pesth* zyn in de muren der woningen granietsteenen gemetseld op de hoogte, waarop het water toenmaals was gerezen. Zeker landedelman had voor veel geld zulk eenen steen weten te verkrygen, en liet denzelven, te huis komende, by gelegenheid van een avond-gezelschap, in eenen hoek van het vertrek plaatsen. Nu begon hy van den watersnood te *Pesth* te verhalen, en zeide, op den naauwelyks ½ voet hoogen steen wyzende: "zoo hoog, myne heeren en dames, stond het water."

De hertog van MARLBOROUGH was ongesteld. Zyne boosaardige en eigenzinnige gemalin drong by hem aan, dat hy zeker geneesmiddel zou gebruiken. "Myn leven verbeur ik, als het niet helpt," riep zy uit. "Welnu, neem dan in! neem spoedig in," liet de lyfarts er opvolgen, "het zal u goeddoen, hoe het ook uitvalt."

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79.